

Posudek na bakalářskou práci

Název: Partnerské vztahy mladých Vietnamek v České republice

Autorka: Pavlína Vencovská

Fakulta humanitních studií Univerzity Karlovy, Praha 2012, 51 s.

Vedoucí práce: PhDr. Dana Bittnerová, CSc.

Pavlína Vencovská předložila bakalářskou práci, která vyniká svými přednostmi a trpí některými nešvary. Přednosti lze jednoznačně připsat na vrub badatelského potenciálu autorky, nešvary pak vyplývají z její vůle uzavřít studium v jí určeném čase. O obou polohách práce pojednám v zápětí.

Z hlediska volby tématu si autorka zvolila relevantní téma. I když z počátku panovala nejistota, zda se téma osvědčí, při samotném výzkumu, ukázalo se, že otázka volby manželského partnera je i pro uzavřené Vietnamky tématem, které ony samy nejen promýšlejí, ale také o něm dokážou otevřeně hovořit. Míra spolupráce na projektu ale není dána jen tématem, ale také samotným badatelem. V tomto směru prokázala Pavlína Vencovská velké nadání, empatii a systematickosti. Získala kvalitní korpus dat, který analyzovala.

Při analýze pak sledovala zejména postojovou rovinu výpovědí informátorek. Přes mé snahy získat Pavlíně i pro etnografický detail, sledovala kompozici postojů dívek a z nich plynoucích strategií při volbě partnera. Lze říci, že se jí v tomto směru podařilo rozklíčovat složitou situaci informátorek a čtenáři vysvětlit kořeny a aspekty, které determinují pozici dívek při volbě manželského partnera.

Excelentní analýza, holistický vhled do problému by však byl korunován v okamžiku, kdyby Kdyby autorka učinila ještě několik kroků, aby se z prvopisu stal nejen čistopis ale i analytická studie problému. Bylo by nespravedlivé tvrdit, že by autorka nepracovala s odbornou literaturou. Její nabídka je však méně než základní. Rozhodně by stálo za to se více zaměřit na problematiku smíšených manželství imigrantů, jak je popisována v literatuře.

Další kdyby směřuje k řazení částí práce. Struktura výkladu vlastně mapuje cestu objevu logiky výběru manželského partnera. Kdyby byl čas, jistě by mi autorka vyšla vstříc a restrukturovala by text v logice postoje dívek k sobě a své budoucnosti, z čehož by vyplýval jejich vztah k výchozí rodině na straně jedné, vztahu k české společnosti na straně druhé. To by pak dalo základ pro pochopení, jak se dívky staví, jak reflektují a co reflektují v postojích rodičů, a naopak kudy jde jejich vlastní cesta při volbě partnera. Vyústění strategií udržování vztahů či preference vztahů by dostalo na dynamice.

Prvopis a moje kdyby pak směřuje i k způsobu výkladu. Je opravdu těžké na poprvé udržet konstruktivistickou rétoriku a neskouzávat k pozitivistickému výkladu. Neděje se to autorce překvapivě často (tomu brání a priority způsob jejího myšlení), ale místa, která by stálo za to přeformulovat, text má.

Kdyby autorka měla více času, dokázala by lépe zvládnout grafiku práce. Čtenář je desorientován logikou velkých a malých nadpisů a podnadpisů v textu. Nechápe, proč vědecky přesnému členění v obsahu nadpisů ve vlastní textu vzdorují.

Věřím, že Pavlína Vencovská přijme můj komentář její práce. Je formulován s ambicí, aby nadaní lidé si uvědomili, že nesmí mrhat svým potenciálem a naopak jsou zodpovědní o něj pečovat, množovat ho.

Práci Pavlíny Vencovské pokládám za myšlenkově zdařilý prvopis, kterému by slušel ještě měsíc systematické práce. Nemohu proto práci hodnotit jako výbornou. Hodnocení dobře by s ohledem na myšlenkový potenciál asi nebylo spravedlivé. Zbývá tedy známka velmi dobře.

V Praze 3. 2. 2012

Dana Bittnerová